Dosarul nr. 5r-3040/2025
4-25074287-12-5r-27052025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

3 decembrie 2025 **mun. *****

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată compusă din
Președintele ședinței, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefier Mariana Mihailov
În lipsa:
Petiționarei Elena Beregoi
Agentului constatator Cătălina Leahu

examinând în ședință de judecată publică contestația depusă cet. **Beregoi Elena**, a. n. *****, IDNP *****, domiciliată în mun. *****, str. *****, împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 350002 din 15.05.2025 emisă de agentul constatator Leahu Cătălina în baza art. 47[1] alin.(1) din Codul Contravențional,

a c o n s t a t a t:

La 15.05.2025, agentul constatator, Leahu Cătălina a întocmit în privința **Elenei Beregoi** procesul-verbal și decizia de sancționare seria/nr. MAI06 350002, prin care aceasta a fost sancționată în baza art. 47[1] alin.(1) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 750 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 37500 lei, fiind reținut în sarcina acesteia că, în perioada lunilor iunie-octombrie anul 2024, în timp ce se afla pe str. ***** din com. *****, mun. *****, a primit și a acceptat mijloace financiare pentru a susține un anumit partid politic la alegerile prezidențiale din toamna anului 2024.

La 19 mai 2025, **Beregoi Elena**, a depus contestație împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 350002 din 15.05.2025, emisă de agentul constatator Leahu Cătălina în baza art. 47[1] alin.(1) din Codul Contravențional potrivit căreia solicitat admiterea contestației, anularea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din data de 15.05.2025 în privința ei, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.

Potrivit cererii, menționează că, la data de 15.05.2025, aflându-se în localitatea mun. Chișinău, agentul constatator ar fi stabilit precum că ea ar fi implicată în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumul constituțional și alegerile prezidențiale din 2024. Se invocă faptul precum că ea ar fi acceptat o sumă de bani prin a primit și a acceptat mijloace financiare pentru a susține un anumit partid politic la alegerile prezidențiale din toamna anului 2024. Vina nu o recunoaște și nu este de acord cu procesul verbal și Decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt. Mai menționează că tot procesul a derulat în regim de urgență maximă iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa ei; nu a explicat drepturile și obligațiile; nu a asigurat dreptul ei la apărare; nu a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nicio probă

care ar confirma acest fapt; a întocmit procesul verbal cu grave erori de conținut; a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere.

Iar în tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții ea a fost supusă unui tratament umilitor și degradant, fapt care a afectat-o atât pe ea cât și întreaga familie.

Petiționara reține că, conform art. 5 Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de comiterea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale, decât în conformitate cu legea contravențională. Iar interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sunt interzise. Legea contravențională nu urmărește cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante.

La fel, reieșind din prevederile art. 9 din Codul Contravențional la aplicarea legii contravenționale se ține cont de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de persoana făptuitorului și de circumstanțele atenuante ori agravante, (principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale).

În așa mod, concluzionează că a fost sancționată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o.

Corespunzător, temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin, (1) art. 441 Cod contravențional.

Suplimentar, reține că, potrivit art. 425 Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico -științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Susține că această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art,425 și 442 alin. (1) CC, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

La fel, procesul verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia. Menționează că procesul verbal s-a întocmit cu grave erori de formă și conținut. Unul din elementele de bază ale procesului verbal este locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale. Iar agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale.

Menționează faptul ca, potrivit Curții Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională. Omisiunile respective, așa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin, (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator. Iar agentul constatator, care potrivit dispozițiilor

legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale. Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția.

Mai menționează că, potrivit Deciziei de sancționare ea ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Aceste concluzii sunt false și abuzive. Nu există nici o probă, cel puțin care să fie prezentată cine anume i-a dat bani, care persoană fizică? O aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la ea. Nu este probat dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate. Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator. La decizia de sancționare nu a fost anexat niciun material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. 47^1 Cod contravențional.

Prin urmare, reține că, agentul constatator a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constitutiv al contravenției. Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

Cu referire la cele expuse supra, petiționara constată că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat. Totodată dorește să menționeze că în cauza CEDO Angliei vs. Romania (Hotărârea din 4 octombrie 2007, par. 50) cu referire la cauza (Oztiirk împotriva Germaniei, Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr. 73, pag. 19, par. 52) Curtea a menționat că încadrarea de contravenție dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art. 6 alin. 1 din Convenție, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. în aceeași cauză, stabilind violarea art. 6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăție, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra temeiniciei contestației, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentințele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de polițistul C., au așteptat ca reclamantul să inverseze prezumția de legalitate și de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al agentului constatator.

În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei

contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 240 alin. (1) Cod contravențional. Or, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor. Această obligație generală, impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele și în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

În şedinţa de judecată *agentul constatator cât şi petiționara* nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică cât și prin avizul de recepție a citației anexate la dosar, totodată potrivit cererii din 18.06.2025, agentul constatator a solicitat examinarea cauzei în lipsă. Din care motiv prin prisma art. 455 Cod Contravențional, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei, existând citarea legală a părților, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată reține următoarele.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^{1} alin. (8) din Codul contravențional.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale de către petiționară, astfel, în prezenta speță procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezenta persoanei la data de 15.05.2025, respectiv contestația a fost depusă la data de 19.05.2025 adică cu respectarea termenului de contestare, iar în asemenea situație prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, sunt respectate.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravențiile prevăzute la art.47-47^{2}, art.48^{1} alin.(7), art.49, 50, 52, 521, 54, 68^{1}–71, 73, 76^{1}, art.77^{2}, art.77^{3} alin.(1), art.78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80^{1}, 85–87, 89–91, art.91^{1} alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(2), (3) şi (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180^{1}, art.197 alin.(5), art.201–203, 205, 207^{1}, 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1) şi (9), art.263^{1}, 267, art.273 pct.17) şi 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art.287 alin.(8), art.287^{3}, 289^{1}, 321, 325, 326 alin.(2)–(6), art.327^{4}, 331, 332, 332^{1}, 338–341, 346, art.349 alin.(1), art.350, 350^{2}, 354–357, 359–362, art.364 alin.(2), (21), (5), (6) şi (10), art.365, 365^{3} şi 365 se constată şi se examinează de către poliţie.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor art. 440 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator este

sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează când dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 350002 din 15.05.2025.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți,cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional.

Totodată, conform prevederilor art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În continuare, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului contestat nu a fost înlăturată, în privinţa căruia se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor – verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

Dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția

sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Subsecvent, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).*

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce făptuitorului.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

În speță, **Beregoi Elena** se învinuiește că, în perioada lunilor iunie-octombrie anul 2024, în timp ce se afla pe str. ***** din com. *****, mun. *****, a primit și a acceptat mijloace financiare pentru a susține un anumit partid politic la alegerile prezidențiale din toamna anului 2024.

Astfel, prin procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350002 din 15.05.2025, **Beregoi Elena** a fost recunoscută vinovată și sancționată pentru comiterea contravenției prevăzute art. 47^1 alin.(1) din Codul contravențional.

Prin urmare, cu referire la fapta contravenţională incriminată **Elenei Beregoi**, instanţa de judecată ţine să constate următoarele:

În conformitate cu prevederile art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

În acest sens, instanța constată că materialul contravențional este compus din: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 350002 din 15.05.2025; încheiere și mandatul cu privire la autorizarea măsurii speciale de investigații din 01 aprilie 2025, încheiere și

mandatul cu privire la autorizarea măsurii speciale de investigații din 22 octombrie 2024, raportul Șefului IP Botanica din 08.04.2025, ordonanță de apreciere a rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08 noiembrie 2024; încheiere și mandatul cu privire la autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din 01 aprilie 2025; ordonanță de dispunere a măsurilor speciale de investigație din 22 octombrie 2024; ordonanța din 11.12.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații; ordonanță privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19 noiembrie 2024; raportul SSP al IP Rîșcani din 15.05.2025.

Instanța de judecată reține că, la procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 350002 din 15.05.2025, întocmit în privința **Elenei Beregoi**, sunt anexate careva înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.

Instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art. 375 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, în speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Așa cum a fost specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că, **Elena Beregoi** a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional.

Potrivit art. 47^1 alin.(1) din Codul contravenţional, constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale: *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.*

Obiectul material sau *imaterial* al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma "bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă". Procesul-verbal nu indică în mod clar, concret și direct: sursa exactă a sumelor bănești, conținutul transferului (cu mențiuni sau justificări explicite), modalitatea prin care aceste sume ar fi fost condiționate de un vot.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art. art. 47^1 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de *pretindere, acceptare sau primire, personal* sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.

Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina petentului, instanţa a

observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul *in dubio pro reo.*

În acest context, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia petiționarului. Acceptarea de bani nu este, în sine, o contravenție decât dacă este însoțită de dovezi privind scopul ilicit electoral.

Se reține că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată. Instanța de judecată reține că sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal contravențional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să și demonstreze nevinovăția sa. Ori, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

Respectiv, se constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, **Elena Beregoi** a comis fapta respectivă, or, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente care să ateste că, aceasta a primit careva mijloace bănești, faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul cui sau ce aplicație a acceptat/primit careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

În cauza DEMİRHAN AND OTHERS v. TÜRKİYE, care prezintă particularități similare cu prezenta cauză, legate în esență de condamnări bazate în exclusivitate pe utilizarea unei aplicații mobile, CtEDO a reținut faptul că toți reclamanții au fost identificați ca utilizatori ai aplicației ByLock și că instanțele interne au considerat, în mod uniform, că simpla utilizare a acestei aplicații este suficientă pentru a demonstra apartenența la organizația FETÖ/PDY, fără a analiza conținutul mesajelor sau legăturile ierarhice ale utilizatorilor. Această abordare a condus la riscul unor condamnări automate, contrar principiului legalității prevăzut de Articolul 7 CEDO. În plus, instanțele interne nu au pus în aplicare garanții adecvate pentru ca reclamanții să poată contesta eficient probele, iar dreptul lor la apărare a fost astfel afectat. Chiar dacă rapoartele ByLock au fost puse la dispoziția reclamanților, acest lucru nu a fost suficient pentru a asigura un proces echitabil, iar tăcerea instanțelor asupra aspectelor esențiale ale cazului a ridicat îngrijorări serioase privind corectitudinea procedurilor. Problema constatată nu reprezintă un incident izolat, ci un defect sistemic, capabil să afecteze un număr mare de persoane, iar contextul excepțional invocat de Guvernul turc după tentativa de lovitură de stat din 2016 nu justifică restrângerea dreptului la un proces echitabil în sensul Articolului 15 CEDO. În aceste condiții, Curtea confirmă încălcarea Articolului 6 §1 și Articolului 7 CEDO prin procedura urmată de instanțele interne.

În acest context, instanța notează că agentul constatator a constatat fapta indicată în procesul-verbal cu privire la contravenție în baza unui pure speculații și în exclusivitate pe presupuneri că aplicația „PSB”, dacă a fost instalată, a fost utilizată în scopul coruperii electorale și că mesajele respective conțineau informații referitoare la acceptarea mijloacelor bănești de către **Elena Beregoi**, în condițiile în care conținutul mesajelor respective nu este cunoscut sau cel puțin nu rezultă din probele prezentate. Această abordare poate genera, în mod uniform, raționamentul că simpla utilizare a acestei aplicații sau recepționarea unor mesaje fără instalarea aplicației este suficientă pentru a demonstra fapta de corupere electorală și poate conduce la riscul unor condamnări automate, contrar principiului legalității prevăzut de Articolul 7 CEDO. Problema constatată nu reprezintă un incident izolat, ci un defect sistemic,

capabil să afecteze un număr mare de persoane, având în vedere numărul mare de cauze de acest gen aflate pe rolul instanțelor, iar gravitatea fenomenului nu justifică restrângerea dreptului la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 375 alin. (1)-(3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Sintetizând cele expuse, instanța notează că nu a fost administrată nicio probă legală din care ar rezulta că **Elena Beregoi**, în perioada lunilor iunie-octombrie anul 2024, în timp ce se afla pe str. ***** din com. *****, mun. *****, a primit și a acceptat mijloace financiare pentru a susține un anumit partid politic la alegerile prezidențiale din toamna anului 2024.

Instanța notează că indicarea circumstanțelor de fapt din care să fie clar cine este persona care a corupt alegătorul (stabilirea persoanei care a propus și/sau remis suma de bani poate face claritate de suma de bani i s-a cuvenit sau nu alegătorului), care a fost acea sumă de bani, în ce valută a fost primită, care a fost acele drepturi electorale pe care trebuia să le exercite **Elena Beregoi** în schimbul sumei de bani primite, este imperios necesară, deoarece trebuie să fie stabilit *in concreto* prin ce s-a materializat fapta contravenţională și circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice.

Respectiv, instanței de judecată îi este complet neclar în baza căror probe admisibile agentul constatator a reținut faptele indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție, în condițiile în care este evident că dânsul nu putea constatat fapta respectivă ex propriis sensibus.

Ajungând în acest punct de reflecție, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție nu conține fapte și circumstanțe esențiale imperios necesare, care au importanţăpentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, în contextul formulării unei învinuiri în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Neindicarea faptei contravenționale in concreto și în materialitatea sa, reprezintă o violare a dreptului persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional de a fi informată în mod detaliat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei aduse împotriva sa, drept garantat de art. 6§3 lit. a) CEDO.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Acestea fiind menționate, instanța de judecată consideră că agentul constatator a examinat cazul superficial și unilateral și într-un final nu a reușit în dovedirea vinovăției **Elenei Beregoi** în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Conform prevederilor art. 375 alin. (3) al Codului contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) al Codului contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă: nu există faptul contravenţiei.

La fel, în conformitate cu prevederile art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Prin urmare, reieșind din considerentul că, la materialele dosarului care i-a fost prezentat instanței de judecată nu există probe suficiente care ar dovedi vinovăția în comiterea contravenției de către **Elena Beregoi**, instanța de judecată conchide că agentul constatator a luat o decizie neîntemeiată și arbitrară, astfel că, contestația depusă de **Elena Beregoi,** este întemeiată și urmează a fi admisă.

În conformitate cu prevederile articolelor 441 alin. (1) lit. a), 442, 448, 460-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de **Elena Beregoi** precum și contestația concretizată înaintată de către apărătorul acesteia, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 350002 din 15.05.2025 și deciziei de sancționare, emisă în baza art. 47^1 alin.(1) din Codul Contravențional.

Se anulează decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 350002 din 15.05.2025, emisă în baza art. 47^1 alin.(1) din Codul Contravențional, în cauza contravențională pornită în privința **Elenei Beregoi**, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecătorul **Silvia Slobodzean**